

MÉS RICS I AMB MÉS BENESTAR SOCIAL

RECURSOS. El nou estat independent disposaria de més recursos perquè ja no tindria el dèficit fiscal amb Espanya i podria fer més inversions. **PENSIONS I ATUR.** Els economistes diuen que les pensions i la prestació de l'atur estarien garantits i afirmen que Catalunya tindria dret a una part del fons de reserva de la Seguretat Social

ANDREU MAS
BARCELONA

El dèficit fiscal és el gran cavall de batalla en les relacions econòmiques entre Catalunya i Espanya. La balança fiscal entre el que els catalans aporten a l'Estat i el que aquest els retorna s'inclina escandalosament en favor dels interessos espanyols i en contra dels de Catalunya. El 2005, un grup d'experts va calcular que el dèficit d'aquell any va ser de 16.735 milions d'euros, un 9,8% del PIB. Segons un estudi del Cercle Català de Negocis (CCN), avalat per diversos economistes, el dèficit del 2010 suma ja 22.000 milions d'euros, o el que és el mateix un 10,2% del PIB. Sobre una població de 7,3 milions d'habitants, això suposa una aportació per persona de 3.000 euros anuals. Segons Francesc Sanuy, l'aportació dobla la d'Hesse a Alemanya i segons el CCN, Catalunya és el país més espoliat del món.

MÉS RECURSOS. La secessió d'Espanya comportaria, doncs, una injecció de capital de 22.000 milions d'euros, que representen un increment del 55,41% respecte al pressupost de la Generalitat de 2010, xifrat en 39.699 milions d'euros. Uns recursos que podrien servir per desenvolupar Catalunya d'una manera extraordinària i per poder atendre molt millor totes les mancances socials del país. El CCN fa un exercici d'inversions possibles, entre les quals es pot destacar que l'eix transversal ferroviari estaria pagat en 117 dies, la línia orbital ferroviària en 67 i el canal Segarra-Garrigues en 25, per només citar alguns dels nombrosos exemples que proposen en un ampli estudi que es troba en el seu web (www.ccn.cat). Curiosament, aquest mateix grup d'empresaris catalans esmenten que l'Església catalana també té dèficit fiscal, perquè el 2003 va donar 19,4 milions d'euros via IRPF i els bisbats catalans només en van rebre 14,3.

Una de les tuneladores de les obres del TAV a Catalunya. Les infraestructures són clau per al país. DAVID BRUGUÉ

El dèficit, en el cas català, no fa distincions...

Per Jacint Ros Hombravella, l'important de disposar de tota la cistella d'impostos és que Catalunya podria fixar una política financera pròpia i fer una gestió de les nostres caixes "més catalanista". Sobretot, destaca, podríem fixar la nostra pròpia política econòmica i industrial que ara ens

ve dictada per Madrid.

LES PENSIONS. Molts catalans poden pensar que una separació d'Espanya podria posar en perill la seva jubilació. Res més lluny de la realitat. Hi coincideixen tots els experts. Ho explica Elisenda Paluzie: el sistema espanyol de pensions és de repartiment. Les pensions de cada any es paguen amb

les cotitzacions socials a càrrec de les empreses i dels treballadors d'aquell any. No és un sistema acumulatiu, en què el treballador, quan es jubila, recull el que ha anat acumulant any rere any. Els treballadors actius són els que financen els pensionistes actuals. En el moment que es creï un estat independent s'haurà de crear un organisme similar a l'actual Seguretat

Social espanyola, que recaptarà les cotitzacions socials i pagarà les pensions d'aquell any zero. D'altra banda, Catalunya, en cas de segregació té dret a una part del fons de reserva de la Seguretat Social, un fons creat per garantir la sostenibilitat del sistema quan l'envel·liment de la població provoqui que no n'hi hagi prou amb el que es recull aquell any per poder pagar els pensionistes. Segons un estudi en el qual va participar Paluzie, en què s'analitzava el superàvit de la Seguretat Social entre els anys

Les pensions estarien garantides des del primer dia i, fins i tot, podrien créixer

2004 i 2007, es van acumular 17.000 milions d'euros, dels quals 13.000 corresponien a Catalunya. Si haguéssim estat independents ja aleshores tindríem un fons de reserva consolidat.

Economistes per la Independència va més enllà i assegura que en una Catalunya independent els jubilats catalans cobrarien més, perquè Espanya es caracteritza per tenir un baix percentatge de treballadors per cada pensionista; això equival al fet que hi ha menys treballadors, menys cotitzacions i, per tant, menys ingressos. O sigui, menys diners a repartir per a cada pensionista. Com que Catalunya té un percentatge de treballadors més alt, es cotitza més i hi ha més diners a repartir. Segons va calcular el Cercle d'Estudis Sobiranes el 2007, la pensió mitjana de cada català augmentaria en 174,7 euros mensuals.

Francesc Granell alerta que així com Catalunya tindria dret a una part dels actius espanyols, entre els quals el fons de reserva de la Seguretat Social, també s'hauria de fer càrrec d'una part del passiu. Granell afirma: "Hauríem d'assumir una part del deute extern, perquè tenim una part important de la renda de l'Estat i potser, fins i

El concert econòmic, una pèrdua de temps

"Parafernàlia", "somni irrealitzable", "proposta electoralista", "un salt al buit" són algunes de les expressions que fan servir agents socials, patronals (les que han respost) i els mateixos economistes per definir la proposta de Convergència que l'objectiu de la federació, si governa després del 28N, és aconseguir el concert econòmic per a Catalunya.

Els economistes coincideixen que Catalunya necessita més recursos, però pensen que no és viable en l'actual situació política espanyola. Francesc Granell considera que no obtenir el concert va ser una de les "greus errades de la Transició", però afirma que Madrid no renunciarà als diners de la solidaritat que vénen de Catalunya. Sergi de

los Ríos recorda que ERC va defensar durant molt temps el concert i esmenta que va ser l'acord Mas-Zapatero el que va excloure una proposta molt semblant de l'Estatut aprovat al Parlament. Tots pensen que en lloc d'esmerçar esforços en assolir una nova frustració, que Bel qualifica de "necessària", és millor lluitar pel referèndum de la independència.